

III. kötet.

Budapest, 1888. április 22-én.

17. szám.

A tavasz madarai.

Üdvözöllek, melegebb sugárka,
Kedves, új most, — megsokallott nyárba.
Öltözködik, eleven az erdő,
Zöld lomb között vig a kis csiesergő.

Nem megyek én madárért ligetbe,
Idebenn van a nagyobbja, szebbje.
Könnyü fátylon a nap fénye játszik,
Fátyol alól könnyü mosoly látszik.

Látom őket párban andalogni,
Hogyha tudnék én is egyet fogni! . . .
Ninesen nékem drágotollu pintyem :
Ez a fajta — nem énekel ingyen.

Ecner Győző.

Irodalom.

Tanár. Mit ért ön az alatt, hogy a dráma vége csattanós legyen?

Tanuló. Azt, hogy lövéssel végződjék.

A fő kellék.

Ünneplőbe öltözött a more; de azért lábai meztelen maradtak. Amint végig sétál az utcán, megszólítja a jegyző:

— Feszíts more!

— Már hogy á pokolbá tudnék fesíteni, mikor nem esikorog á csizmám!?

Alapos kifogás.

Biró. Czövek Mátyás, önt azzal vádolják, hogy báró Pézeninics zsebéből kilopta az arany óráját. Tud-e valami mentséget felhozni védelmére?

Czövek Mátyás. Akár kettőt is; először, hogy egy szó sem igaz az egészből, másodsor meg nem is arany óra volt, hanem csak haszontalan Waterbury.

Miklós hivataloskodása.

— Húmoros rajz. —

— Megvan már a jegyed, Miklós? — kérdém gyermekkori játszótársamtól, a kit magammal hoztam hazulról, hogy mint vasuti hivatalnok, beszerezsem «hévatalba», mint ő mondá a falubelieknek, a kik őt e miatt szörnyen irigyelték.

— Nem tom' merre esik ebbe a nagy házba a biléta árulás.

— Oh te gyámoltalan! hát eredj oda, a hol az a sok ember áll!

Miklós elmegy.

— Kérnék a teins úrfitól egy bilétát.

— Meddig?

— Úgy mondta a nagyságos úrfi, hogy itt árulják a bilétát, s azt mondta, hogy vegyek...

— De meddig akar utazni?

— Meginstálom, nem azt mondta a nagyságos úrfi, csak hogy itt bilétát...

— Rendőr! lökje el ezt az embert!

A következő pillanatban Miklós galérjánál fogva elöketik.

— Van már jegyed? — kérdém a váróteremből, Miklóst, ki szomorúan üldögélt egy sarokban.

— Instálom a nagyságos úrfit, nem akarnak bilétát adni, mind azt kérdik: meddig? és hogy kértem, még el is löktek a kis ablak elől.

— Oh te Bálám számara, hát hová viszlek én magammal?

— Úgy sejtem, hogy «hévatalba».

— De hová?

— Úgy tetszik, hogy Szerencsre.

— Hát mondd, hogy Szerencsre, a harmadik osztályba!

Másodszor csengetnek. Beülök egy kupéba, várom, mikor jön Miklós. De Miklós nem jön. Az ajtókat kezdik csukni, Miklós még se jön. Végre meglátom egy padon, a mint a szeredást kezdi bontogatni.

— Hordár! küldje már azt az embert, a ki ott pakolódik kifelé azon a padon!

A hordár kis idő múlva visszatérve jelenti:

— Nem akar, instállom, jönni, azt mondja, hogy delet érez a gyomra és ő eszik valamit a szeredásbul.

Nem volt mit tenni, kiugrom a kocsiból, hozzá rohajok, a szeredást a nyakába akasztom, őt magát galléron fogva belököm egy kocsiba.

— Szerencsétlen! hisz a vonat nem vár meg téged, míg delelsz, mint oda haza az ökröd.

— Úgy gondoltam, hogy akkor indulunk, mikor a nagyságos úrfi parancsolja.

Végre elindultunk. Miklóssal nem volt több bajom a következő állomásig, hanem itt mihelyt az ajtókat kinyitják, szeredástul, gubástul vonszolja kifelé egy kalauz a kocsiból hajadon fővel.

— Már megint valami bolondot csinált, — gondolám s megszólítám a kalauzt:

— Mi baj?

— Hát kérem, a mint megyek be jegyet lyukasztani, azt mondják a többiek, hogy ez az ember mindig kiabál, hogy «megálljanak!», mert ő nem sziveli, hogy vele olyan sebesen hajtsanak, inkább nem megy tovább az Istennek sem; ha a többiek bolondok,

hát csak menjenek, neki «derága» az élete... Ki volt nyitva az ablak, kihajlik és mindig valami nagyságos úrfi után ordított, hogy parancsoljon «rendet a dőgon». Ekközben meglököm, hogy adja a jegyet; megfordul, a kalap kiesik a fejéből. Azt mondja, hogy a bilétája a kalap mellett volt, még neki áll feljebb, hogy neki adjanak új kalapot és fenyegetődzik a nagyságos úrfijával.

Nem volt mit tenni, mint strófot fizetni, Miklósnak új kalapot szerezni egy suhancztól és új jegyet váltani.

Éjjelre beértünk G. állomásra, hol 15 percet áll a vonat. Miklóst a szeredással a feje alatt, fekete gubájával betakarva, ott leltem a váróterem egyik padján.

— Hát te mit csinálsz?

— Rég elültek már a tyukok, ideje, hogy az ember is kinyugodja az útát.

— A ménkü üssön a nyugalmadba, hisz tovább megyünk, a vonat mindjárt indul!

— Eb látott ilyen utazást, hogy setétbe is utazzék az ember; most meg a kocsis is nem tom', hogy látja az utat?

Hajnalban beérünk Szerencsre, pakolódzom lefele. Miklós egy harnadosztályuból nem annyira jön, mint inkább löketik kifele.

— Mi lelt Miklós?

— Nem emberséges nép van ezen a tájon, megettek mindent a szeredásombul az éjjel, míg én lenyugodtam, most mondom nekik, adjanak nekik fölöstökömöt s azt mondják, bolond vagyok, nem is látták a szeredásomat, pedig velük együtt gyüttem tán és még hozzá lökdösődnek...

— Ember, hát azt sem láttad, hogy itt egyre változnak az útasok? Jó, hogy meg nem vertek. No hozd a gubát, szeredást s gyere utánam!

Kerülök, fordulok, Miklós nincs sehol. Keresem, hol van, hová lett, nincs sehol. Másodikat csengetnek, megyek a perronra, hát Miklós megint benn ül egy kupében.

— Gyere ki már, hogy az isten akárhová tegyen! hisz itt vagyunk Szerencsen, nem hallottad?

— Hallottam biz' én; de akár hogy igyekeztem, elmaradtam a nagyságos úrfitul, gondoltam rosznak találja itt a kovártélyt és tovább megyünk.

Kezdtém megbánni, hogy Miklóst hivatalba szereztem.

— No hát Miklós, hol akarsz lenni? Lehetsz kocsitoló, lehetsz a raktárban, fizetés egyforma, a többiek megtartítanak a rendre! — kérdém tőle másnap.

— Jobban «fül» a szívem a kocsitoláshoz.

— Jól van, csak vigyázz, nehogy szégyent hozz reám! Azt is tudod már, hogy nem lóval, hanem gőzgéppel dolgoznak itt mindent, úgy vigyázz magadra, mert az, ha megfog, jobban összelapít, mint a milyen palacsintát édes anyád süt oda haza ünnepi napon.

— Megnézem a dolog csínyját.

Három nap mulik el. Miklós még mindig csak a dolog csínyját nézi. Este beállít hozzám.

— No Miklós, tudod már a csínyját?

— Tudnám, ha vóna mit enni; éhesen úgy sejtem, a kutya sem szeret ugatni, az ember sem tanulni.

— Hát nem fogadtál kosztot?

— Néztém utánna; de csak mind biztattak. Azt a husz krajezárt, a mi megmaradt a pénzből, a mivel a nagyságos úr oda haza megsegített, már megéltem. Egy nap csak két 2 kros kenyeret (zsemlét) ettem, meg összesen 8 krért szalonnát; nem csoda, ha üres a gyomor! (Nota bene egy egész oldal szalonnát meg tudott volna enni két nagy kenyérrrel.)

Viszem be magammal a kocsimesterhez, ott fogadok neki kosztot, «kovártélyt» és egyuttal atyai gondjaiba ajánlom.

Hatodik nap Miklós szolgálatba állott. Sürgős dolgom nem lévén, elmentem megnézni első ténykedését. Épen kocsirendezés volt. Miklósnak a mozdonyhoz kellett kapcsolni egy sor kocsit. Beáll az ütköző mellé, még mi-

kor a mozdony kívül volt a váltón. No, gondolom, ebből óvatos «hivatalnok» lesz. A mozdony vágatva jön. Miklósnak olyan mértékben vészett a pirosága, mint a milyenben közeledett a «masina». Miklóskezdi nem tudni, hogy mit csináljon a vörös kendős bottal meg a síppal. A gép már csak két ölnyire volt, Miklós hirtelen kirúgta magát az ütköző mellől s torszakadtából ordítá:

— Ne gyűjjon már, legyen embersége!... A mennyi esze van, még összetűzi a masinájával az ember fiát s ma palacsinta lesz

belőlem, mint a milyet a szülőanyám süt innepi napon.

Kezdtém szörnyen megbánni, hogy Miklóst «hivatalba» szereztem.

— Nem való vagy te erre a mesterségre, Miklós, maradj te a raktárnál, ott nem lesz palacsinta belőled, mint a milyet szülőanyád süt innepi napon.

Kieszközöltem, hogy Miklóst tegyék át a raktárba. Ott már egy nap alatt megsejtette a csínyját. Két hétig volt ott, egyszer csak megint beállt hozzám:

— Megest itt vagyok, nagyságos úrfi.

— No hát hogy vagy Miklós?

— Megkövetem a nagyságos úrfit, magam még csak megvónék; de se a gubám, se a szeredásom nem sejtem merre lett. Oszt' meg azok az emberek ott a raktárban mind a vişeletemet hányják a szememre és Palacsintának

hínak, melyet a szülő anyám süt oda haza innepi napon. A csizmám is mind ócsárulják, (a honnan Miklós került, ott az a derék ember, a kinek olyan csizmája van, hogy egybe két zsáknyi szalma megy be a lábon kívül) pedig hát ötöt belé dugok olyat, a milyen az ő lábukat fedi. Oszk meg a zekémnek is neki estek, a mék uj volt, mikor elhoztam és most mind a két vállán besüt az ingemre a nap, megette a teher, a mit czipelni kellett. S hozzá megöl az álmatlanság, még éjjel sem hagyják nyugodni az embert. Egyszer hagytak csak és másnap azt mondták, hogy két forintot kóstált az álomom. (A szerencsétlent szolgálat idejekor nem költötték fel kollégái, hanem lábujhegyen mentek ki a szobából, hogy valamiképen fel ne ébredjen.) Meg is köszöntem a szolgálatot tisztességgel s már most mennék vissza a hazámba.

Vissza is ment. Szülőföldre határán találkozott a fél faluval, a kik mind «hévatalt» kapni indultak hozzám. Együtt mentek be a faluba, hol Miklós még máig sem képes eleget beszélni a rövid «hévataloskodásról».

Kállay Ödön.

Kerülő úton.

Nyomozdky ügyvéd elküldte arany óráját inasával az óráshoz, hogy igazítsa meg; de valahányszor az óráért küldött, az inas mindig azzal a válaszzal tért vissza, hogy még nem készítette el az órás. Két hónap mulva végre megkapta óráját az ügyvéd, a ki ekkor azzal a kérdéssel fordult inasához:

— Mondd csak János, kapnék én erre az órára tíz forintot kölcsön?

— Hogyne, kérem alássan, huszat is!

— Jól van. Csak arról a gyanumról akartam megbizonyosodni, hogy ezalatt a két hónap alatt, csakugyan zálogba tetted-e? Most már mindent tudok.

Furesa következtetés.

Nagykereskedő. Mit bámul itt olyan nagyon?

Gurkensajt Jakab. Azon tönődök mogomat, hodj nekem van csak edj kiesin bolt, mégis sokkal tartozok, hát akkor mogának iljen najd gseftnél mennyi lehet a tortozás!

A gyermekszobából.

Tibor. Gyere, Edit, játszunk bujócskát!

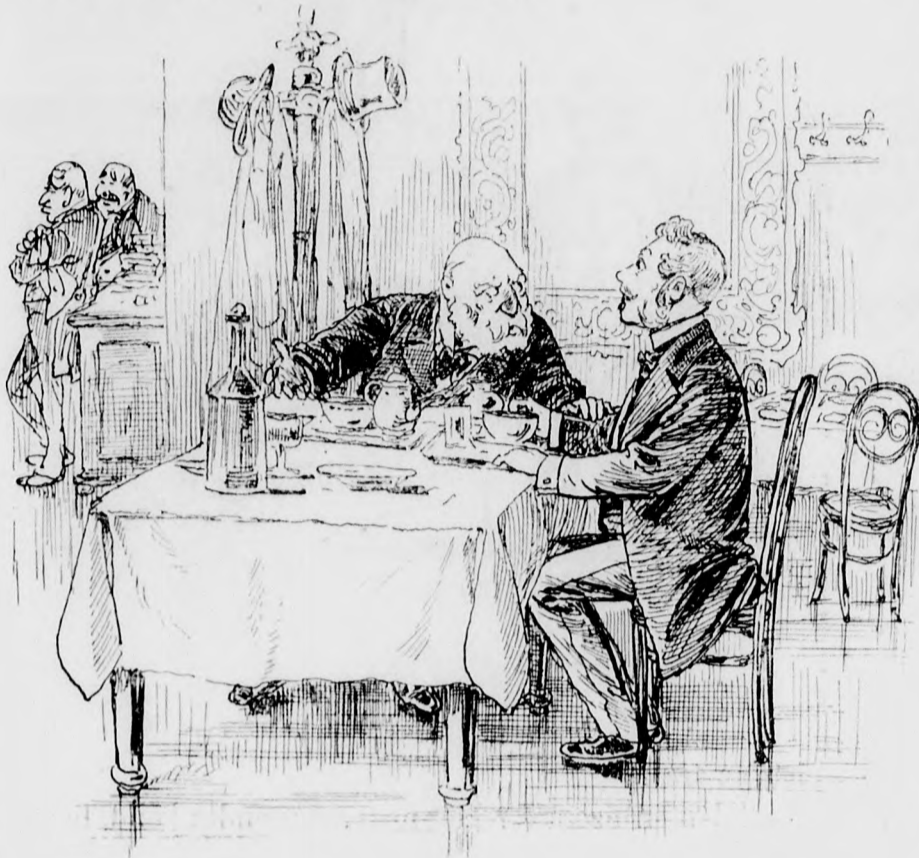
Edit. Most nem játszom, játszál magad.

Tibor. De bujócskát hogy játszam magamban?

Edit. Hát bujj el szépen, aztán gyere és keresd meg magadat.

Az ismeretlen barát.

Balek Elek egyedül vacsorált egy asztalnál a «Kék oroszlán»-ban, a mint egyszer csak nyílik az ajtó, belép rajta egy ismeretlen úr, leül Balek mellé és vacsorát rendel. Vacsora után az ismeretlen, a kit Balek azelőtt soha se látott életében, bizalmasan fordul hozzá, halkán oda sugva:

— Adjál pajtás négy piczulát, különben kilöknek!

Baleket szörnyen meglepi e villanygyorsasággal kötött barátság s ellenvetés nélkül kiszúrja a négy piczulát.

— Hetet mondtam! Annyiba került vacsorám, — sugott ismét oda nagyobb nyomatékkal a barátságos idegen.

Hogyan egyenlítette ki számláját a rejtélyes idegen a kölesön kért piczulák daczára.

Félreértés.

— Kit keres? — kérdi a paraszttól a halottkém.
 — Hát kérem alásan, gyelentyeni gyüttem, hogy megdöglött a komám bornyúja. Hát a halottgém urat keresem.
 — De a Hamlet apja lelkét! . . .
 — No hát azt.

Egy derék ember sírjára.

Csaknem századot élt, szolgálva az emberiséget,
 Fennkölt szelleme volt, jelleme tiszta arany.
 Míg élt, hálátlanság, s holta után a jutalma
 Egy pár részvét-köny és azután feledés.

Való.

Talpraesett felelet.

Tanító. Nos gyermekeim, figyeljete! Ha közületek nyolczat kihívnék ide és azok között szétosztanék negyvennyolcz almát, harminczkét körtét és hatvannégy szilvát, mit kapna akkor mindegyik?

Egy nebuló. Hasfájást!

Gonosz feladvány.

A. Ezt fejtsd meg, ha tudod! Egy mély folyóviz jobb partján van egy boglya széna, a bal partján áll egy szamár, szeretne a szénához férkőzni; de úszni nem tud. Mit csináljon, hogy czélját érje?

B. Nem tudom.

A. Az a másik se tudta.

Iskolából.

Tanító. No Kenderessy Endre, mondj egy tőmondatot!

— «A sas madár» — sugják hátul.

Kenderessy (ragyogó arcza): Hasas madár.

Szó szerint.

— «A legmelegebben ajánlhatom kendnek, kedves urambátyám, a tehenemet; meglássa egy-két esztendő alatt egészen kifizeti magát.»

— «No, úgy már megveszem!» — E szavak után fogja magát Miklós gazda és elakarja vezetni a tehenet.

— «Ohó, komám uram! — kiált rá a tehen tulajdonosa, — hát az ára?»

— «Micsoda? — replikáz vissza Miklós gazda indignálódva, — talán én fizessek? Hát nem azt mondta kend, hogy majd kifizeti az maga-magát?»

Csekély ok a haragra.

Jainkef a «hosszú napon» a vendéglőbe ment étkezni, hol nem csak hogy megszegte a bőjtöt, hanem magától értetőleg «tréfit» evett. Mialatt a töltött káposztát fogyasztotta, hirtelen nagy égháború támadt. Épen egy darab sonkát akart a szájához vinni, midőn hirtelen nagyot vil-

lámlott s utána óriási csattanás reszkettette meg a levegőt.

— Nü — dörmögött Jainkef magában, — érdemes is ezért o kis sonkáért olejan nadj lármát csinálni!

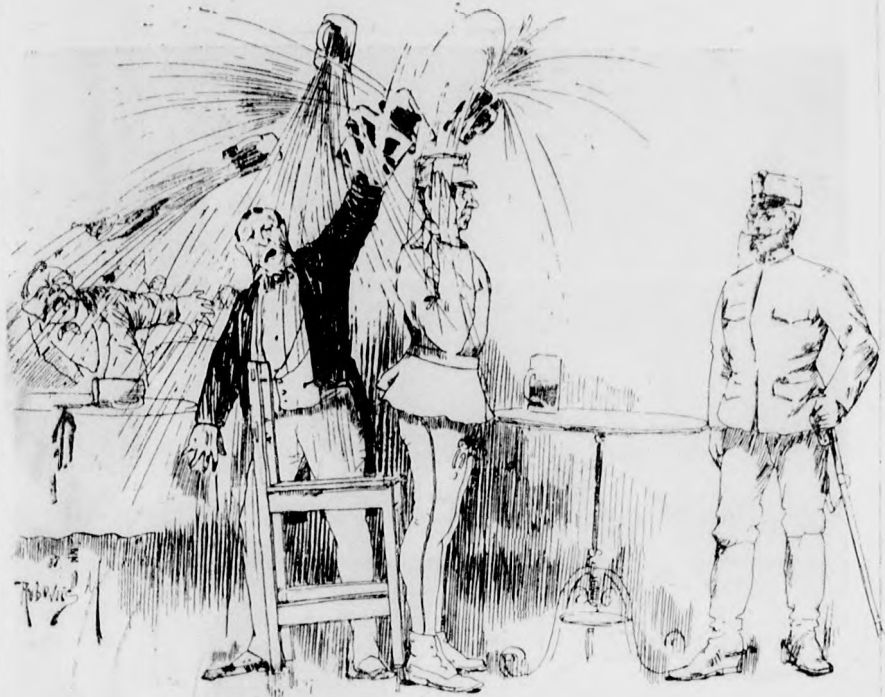
Mért nem szereti?

— Palika, mért nem szereted a kis Mimit?
— Azért, mert mikor szét akarom szedni, sír.

Vértelen ütközet.

1.

Fél a szellemektől.

— «Nemde, Nagysád is jobban szeret szellemes emberekkel társalogni?» — «Oh nem!» — «Nem? S miért nem?» — «Mert én nagyon félek a szellemektől.»

Csillag az asszonyi szem, vezetője a férfi világnak,
S vagy fel a *mennyekbe*, vagy le *pokolba* ragad.

Haan Béla.

*

A férfiak mind ördögök; de sokan szeretik az ördögöket.

Paula.

Nagy eszü póstamester.

Garasos Bálint uramnak is megvolt az a gyöngéje, hogy nem szeretett fizetni. Egy ízben ruhát esináltatott a városi szabónál, a kinek, midőn újra beállított hozzá a kész ruháért, kijelentette, hogy jelenleg nincs pénz nála, de majd megfizeti az árát.

— Nem tesz semmit, majd elküldöm a ruhát postán, — válaszolt a szabó.

El is küldte másnap, de úgy, hogy az árát utánvételezte. A paraszt kelletlenül kiváltotta a csomagot s midőn ismét megfordult a városban, csodálkozva beszélte el a szabónak:

— Nagy esze van a mi postamesterünknek, milyen akkurátusan kitalálta, mennyi jár a ruháért?!

Ember tervez.

Czivakodtak Margit s Jenő,
Annak lány kell, ennek fiu;
Egyik arra, másik erre
Volna büszke, volna hiu.

Mézeshetek rózsakertjét
Hervasztá a dacz viharja;
De a jogát sem az egyik,
Sem a másik fel nem adja.

Napok, hetek lassan multak,
Míg végre az idő eljött,
Jó az Isten, megvigasztal,
Ő megadta — *mindakettőt*.

Haan Béla.

Tűzoltó-mutatvány.

Mű-éggel egybekapcsolt mű-oltást rendeztek a kisvárosi tűzoltók úgy, hogy az emeletes kaszinó cserépfedelét kátránnyal bevonatták s a közönség szeme látára meggyújtották.

Megkezdődött erre az oltás, s míg a tűzoltók egy része a tetőt oltotta, addig a másik rész kis babákká összegöngyölt párnákat szabadított meg kötélhágcsón. Majd egy suszterinast vertek fel álmából az emelet egyik szobájában, a kinek kötelessége volt addig aludni, míg meg nem rázzák, akkor pedig oda futni az ablakhoz, segélyért kiabálni s az erre oda vitt hosszú mentő zsákba beleülni és lecsúszni.

Csakhogy a suszterinas a programnak ezt a pontját közölte kollégáival és így történt, hogy a szoba zsúfolva megtelt lecsúszni szándékozó nebulókkal.

Az első, második, harmadik szerencsésen leérkezett; de midőn nem akart hülni a vállalkozó szellem, a találékony parancsnok egy kád vizet tétetett a zsák szája alá

s az inasok a néző közönség nem kis mulatságára egymásután potyogtak a vizes kádba.

Sértett önértet.

Úr. Pinczér, adja ide az Aggszüzek Lapját!

Pinczér. Azt, kérem, már nem tartjuk, mert olyan unalmas, hogy senki sem olvassa.

Úr (indignálódva). Tudja-e, kivel beszél? Én annak a lapnak a — korrektora vagyok!

Állatvédő egyesület.

Mily haladás! Egylet védszárnya alatt van az állat.
Hát a szegény embert, védi-e azt valaki?

Való.

A jámbor kis fiu.

Vendég. Ejnye, milyen derék jó kis fiu az! Hogy hívják?

Mama. Jer, kis fiam, csókolj szépen kezét a néninek s mondd meg magad, hogy hívnak!

Vendég. Jöjjön, jöjjön, kedveském. Hát hogy hívják magát? Ne legyen olyan félénk, lássa én szeretem az ilyen jámbor kis fiukat, mint maga. (Magához vonja s fejét megsimogatja.)

Kis fiu. Ne babirkáljon a fejemen, mert — rugok!

Természetrájk.

Tanító. Milyen állat a känguru?

Simi. A kängoró van edj snasz állat.

Tanító. Hogy-hogy?

Simi. Van neki edj najd erszény, mégis soha se nem van neki edj piczolája se.

- Idehaza van-e apád, Jóska ?
- Idehaza bizony !
- No hát hídd ki, valamit mondanék neki.
- Nem jöhet az most ki !
- Miért nem ? Mi dolga van ?
- Nagy dolga van ; épen most — veri az anyám.

Közmondások.

«Sírva vigad a magyar» — szól
Nyávogva a kis Feri.
«Három a táncz» — mond az apa,
S aztán újból elveri.

Vató.

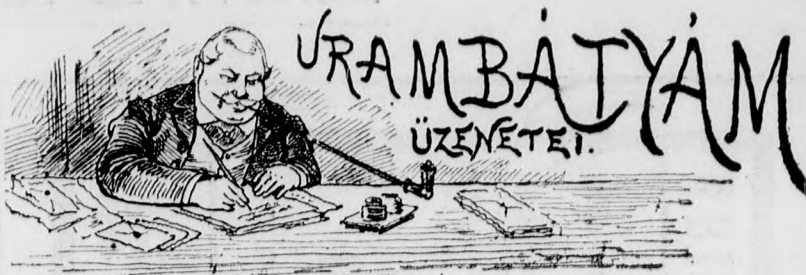
Gyanus gyónás.

Egy vőlegény és menyasszony az esküvő előtt való nap gyónni mentek. A vőlegény hamar készen volt; a menyasszony azonban egy teljes órahosszat maradt a gyóntatószékben. Midőn végre megkapva a feloldozást örömmel jegyese karjaiba akart sietni, ez haragosan útasítá vissza e szavakkal:

— Soha se szánom rá magamat, kisasszony, hogy olyat nőül vegyek, a kinek egy teljes óra kell bűneinek előszámlálására !

A megrendeléstől függ.

Ur (rámutatva az előtte levő ételre). Mi ez ?
Pinczér. Mit is méltóztatott rendelni ?
Ur. Stefánia-szeletet.
Pinczér. Hát az ez kérem'ásson !

N.-b. Koránsem presszióból történt, csak vicezem pro viceze, s félünk, hogy még így is mi maradunk adósai. Köszönet a figyelmeztetésért, korrektorkunk orrára legközelebb szemüveget rakunk. Szíves üdvözet. — *Losoncz, G. M.* Persze, hogy az egriből tiz is elég, a quiproquo szintén mulatságos eset; de reklámi-ze s egyéb személyi vonatkozások utját állják megjelenésének. — *Budapest, P. G.* Adomái eredetiek; a másik fajtánál azonban tökéletesen elég az eredetiség látszata, a javának szívesen szorítunk helyet. — *Kakuk.* Kényes tárgy, kénytelen-kelletlen félretettük. — *Tapolca, M-i.* Mindkettő sikerült. — *Budapest, -n-n.* Van benne jó izü humor s a végén ötlet; de mire való olyan nagy feneket keríteni neki? Megpróbálunk egy kis harmóniát plántálni bele. — *Budapest, W. K.* A cserével meg vagyunk elégedve, az apróságokat megfelezzük. — *Esztergom, H. B.* Kettőben nincs új ötlet, a többiek jó helyre böknek. — *V-ó.* Ötlet dolgában nincs különbség köztük, mégis, könnyen érthető okból, a Különbség nélkül sorozzuk be őket. — *Nénémasszony.* Egyszer próbáltunk a sok gorombaság közé, a mivel a buzgó lantpengetőket rendszerint jutalmazni szoktuk, holmi ellenkező valamit keverni, s ime, kisül, hogy az sem volt egyéb gorombaságnál, melyért méltán verte el rajtunk nénémasszony főzőkanalával a port. Csak az szolgál elégtételünkre, hogy a gyöngéd kézben, melyhez appelláltunk, még sem esalatkoztunk egészen. Köszönet és ünnepélyes megkövetés. — *Élez-prés.* Jól ki van préselve, mégis sajtó alá adjuk. — *Budapest, G. Á.* Előbb-utóbb rá kerül a sor. — *Székesfehérvár, K. Zs.* A sírfeliratok inkább ríkatnak, mint nevetetnek, a többiekből válogatunk.

Margit olasz királyné ő felsége, valamint Lipót herceg ő fensége elismerték többek közt a **Kriegner György-féle «tokaji china vasbor»** jó hatását különösen idegbajok ellen, de nagy eredménnyel használtatott még vérszegénység, sápkór, migraine-és gyomor-bajok ellen, valamint páratlan hatásának bizonyult mint erősítő szer gyenge gyermekeknel; ha még hozzá vesszük az aránylag csekély árt, melyért megszereshető, csak ajánlhatjuk mint nélkülözhetlen gyógyszer családoknak, a miért is a mai számunkban megjelent hirdetésre figyelmeztetjük.

Nyilt-tér.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legtisztább égrákos

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kitünő hatásnak bizonyult köhögéssnél,
gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

HIRDETÉSEK

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható, — az osztrák tartományok számára Szelinski György es. kir. egyet. könyvtáránál Bécsben, I., Stefansplatz Nr. 6.

VIG ÓRÁK

ELBESZÉLÉSEK, TÁRCZÁK.

Irta

BERCZIK ÁRPÁD.

Ára füzve 1 frt 20 kr.

Tartalom: Leány! — Ottil. — A báránka. — Hogy töltötte napjait az öreg úr? (Emlékjegyzetek Deák Ferenczről.) — Szól a madár! — A bús magyar. — Egy pesti ház. — A commisió. — Virginia. — Az a bizonyos «egy» ruha. — A fehér rókák. — A mandátum. — Először a színházban. — Jó bor. — Az első látogatás. — Ügyetlen udvarló. — A hőprémes kabát. — A kölesönkérők. — A grajzler. — A beteg diák. — Egy szakáll története.

Magyar klasszikusok új kiadása.

Kölcsei Kölcsey Ferencz minden munkái.

Harmadik bővített kiadás.

Kölcsey Ferencz munkáinak harmadik kiadása tíz kötetre rúg. E tíz kötetet 40 füzetben bocsátjuk közzé, melyek mindegyike 5—6 ivnyi terjedelemmel bír és egyenként **30 kr.-val** kapható.

Eddig megjelent **28 füzet.**

Kapható már a teljes munka is, 10 kötet díszes vászonkötésben, aranyvágással **16 frt.**

Magyar klasszikusok új kiadása

czím alatt füzetes vállalatot indítunk meg, melyből először is *Kölcsey Ferencz* összes munkáit nyújtjuk a t. közönségnek harmadik, újonnan átnézett és bővített kiadásban. A vállalat gyors egymásutánban hozni fogja *Kisfaludy Sándor* összes munkáinak már készülöben levő új teljes kiadását, *Kisfaludy Károly* minden munkáinak ugyancsak új kiadását, továbbá *Bajza*, *Czuczor*, *Berzsenyi* munkáit, és ezek mellett közbe-közbe *Csokonai*, *Virág Benedek*, *Dayka Gábor*, *Szentjóni*, *Szabó*, *Bacsányi*, *Versegly*, *Gyöngyösi István* és mások irodalomtörténeti becsükön kívül még ma is költői értékkel bíró műveit.

Franklin-Társulat

magyar irod. intézet és könyvnyomda Budapest.

Steingross Fritz

Vérzegénység, sápkór,
migraine és

ideges gyomorhajók ellen kitünő hatású gyógyszer a

TOKAJI-CHINA-VASBOR

mely az orsz. egészségügyi tanács javaslatára (Dr. **Korányi Kézmárskly**, **Taufert**, **Csatári-Gross** tanács. stb.) kitünő gyógyerejével fogva belügy-miniszteri engedéllyel lett ellátva. E készítmény nagy elterjedtsége számtalan, többnyire igen súlyos utanzatot szült, minélgyva csak azon készítmény fogadható el, melynek jelenyén fenti névalkírásom olvasható.

Egy nagy üveg ára 3 frt, egy kicsi 1 frt 60 kr. — Kapható gyógyszeráramból posta útján is.

KRIEGER GYÖRGY gyógyszerértára a „Magyar koroná”-hoz, Budapest, Kálvintér.

Osiz, kösvény, csúszos fej-, fog-
és fülcsakigatásoldó, fészam- és
ütési dagamutól: nál rendkívüli
hatású gyógyszer a

REPARATOR

a szt. Rökus kórházi statisztika szerint e szerrel
való kezelés folytan 136 beteg közül 129 gyógyulva
és 7 javulva bocsájtott ki.

Csakis védjeggyel ellátott készítmény fogadható el. Kapható az orsz. minden gyógyszerártában, valamint posta útján gyógyszeráramból.

Egy nagy üveg ára 1 frt, egy kicsi 50 krajczár.

VEDJEGY

Legujabb illatszer.

AMARYLLIS DORÉE

LEGUJABB ILLATSZER

AMARYLLIS DORÉE

LEGTARTÓSABB ILLATSZER

AMARYLLIS DORÉE

LEGJOBB ILLATSZER

AMARYLLIS DORÉE

LEGELEGÁNSABB ILLATSZER

Üvegje 1 frt 50 kr., 2 frt 50 kr., 5 frt.

MÜLLER J. L. illatszer és pipereszappan
gyáros. — Gyári raktár:
Koronaherczeg-utca 2.

Benedek Lajos és Társai

szabadalmi irodája

Budapesten, Múzeum-körút 10.

*A nm. kereskedelmi Miniszterium által
körrrendeletileg a föltalálók bizalmába ajánlva.*

Szürke

nap- és porvédőszemüvegek és orrszorítók, kitűnő homoru vagy domboru szemüvegek és orrszorítók a legtisztább üvegekkel ellátva a legujabb és legczélszerűbb keretekben, legjutányosabb áron kaphatók

Lippert Gyula látyszerésznél, Budapest,
IV., egyetem-utca 1. sz.

Javítások gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

*Hirdetéseket az Urambátyám valamint
minden bel- és külföldi hirlap számára
árszabályszerinti árak mellett elvállal*

SCHWARZ GYULA

hirdetések felvételi irodája,

Budapest, váczi utca 11. szám.

Fogalmazás és csoportosítás a leghatásosabb alakban. Fölvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapokról és költségtervezetek a legkészségesebben adatnak.

Tourista-szesz

a testápolására és hajkihul-
lás ellen.

Összetett tourista - szesz,

specificum köszvény,
rheuma, mell- és oldal-
szurás, taghasogatás és
hátfájdalmak ellen.

**E kitünő gyógy-
szer hatásáért kezes-
ség vállalatik.**

Kapható Budapesten a
**Városi gyógyszerár-
ban, Városház-tér.**

1 üveg ára 70 kr.

FÖVÁROSI VIGADÓ

Diszesen helyreállított vigadói söresarnokomat a n. é. közön-
ség szíves figyelmébe ajánlva, van szerencsém különösen arra
figyelmeztetni, hogy ott a kitünő **pilseni sört**
a pilseni polgári serfőzdéből méretem, valamint hogy izle-
tes ételek és kiváló csemegék mellett a legkitünőbb bel- és
külföldi borokat szolgáltatom. Számos látogatásért esd kiváló
tisztelettel **ifj. Kommer Antal**, a fővárosi vigadó bérője.

Elegáns

uri- és fiu-ruhák

a legjobb és legdivatosabb
szövetekből, jól dolgozva, bá-
mulatos olcsón, csak a 20 év
óta fennálló, jó hírnevű

Presburger Vilmos

czégnél,

Budapest, király-uteza 26.

Felöltő	10—20	frtig
Mentschikoff	12—20	«
Öltönyök	12—24	«
Sacco	6—15	«
Nadrág	4—10	«
Fiufelöltő	6—10	«
Fiuöltönyök	8—15	«
Gyermeköltönyök	3—8	«

Megrendelések mérték sze-
rint finoman kiállítva. Vidéki
megrendelések pontosan tel-
jesítettnek. — Nagy választék
posztó és gyapju-szövetekben
gyári áron.

Előkelő orvosi tekintélyek u. m.:

dr. Korányi tr. kir. tanácsos, dr. Kézmárcsly tr.,
dr. Kélli, dr. Schwimmer tanár, dr. Stiller tr.,
dr. Müller Kálmán egyet. tr., dr. Grosz Sán-
dor megyei tiszteletbeli főorvos, dr. Reinitz,
dr. Herman S. főorvos stb. Budapesten ;
dr. Kállay Adolf rendelő orvos Karls-
badban, dr. Braun tr. ude. tanácsos,
dr. Rokitsansky tanár, kormány-
tanácsos, dr. Schnitzler tanár,
dr. Oser tanár, dr. Winter-
nitz tr., dr. Herz egyet. tr.,
dr. Rott tr., dr. Maren-
czeller, Eulenthali
dr. Kautz, dr. Gold
ude. orvos stb.
Bécsben: ité-
lete foly-
tán

KORONA-FORRÁS
(HYGIEA-SPRUDEL)
Steier-Magyar határon.
Legjelesebb, legtisztább égvényes savanyuviz.

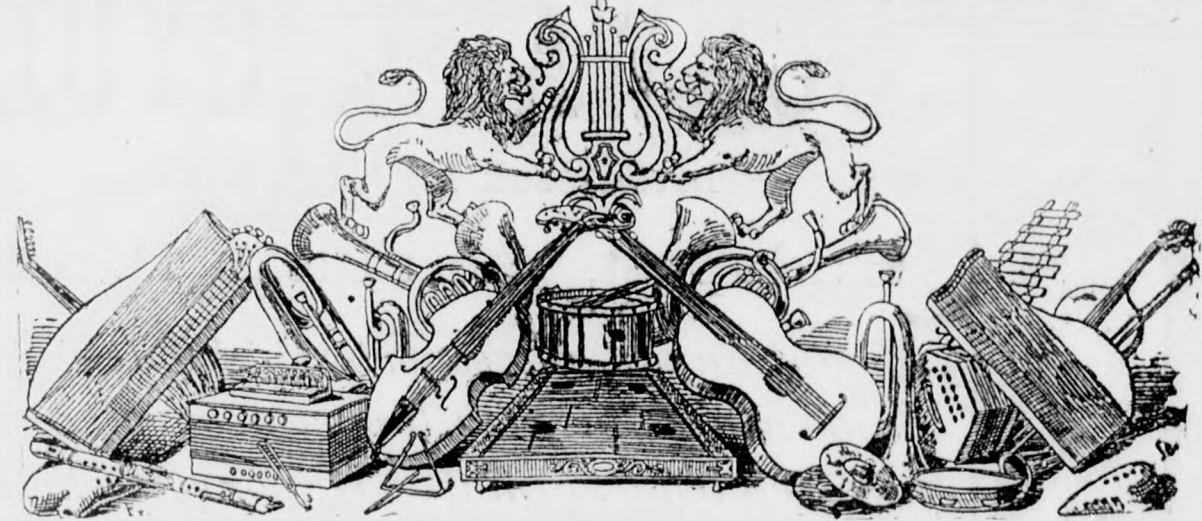
Hygiea-Sprudel
nemesak a legki-
tünőbb, legkelleme-
sebb izü és legegészé-
gesebb ital, hanem egy-
szersmind az emésztési, lég-
zési és vizeleti szervezetek
bajaiban **elsőrendü gyógyviz.**
= Borral vegyítve kitünő. =

Kapható **ÉDESKUTY L.** udvari szállitónál,
továbbá minden füszerkereskedés és vendéglőben.
A forrástermény egyedüli elárúsítója:
MAUTNER ADOLF, Budapest,
Arany János-u. 36.
Az első évben 210,000 üveg küldetett szét.

Az Urambátyám

hirdetés-felvételi irodája

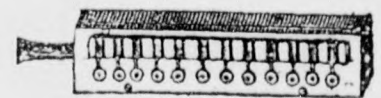
váci utca 11. sz. alatt.

Sternberg Armin hangszergyára, Budapesten, kerepesi ut 36.

(a Rókus-kórházzal szemben.)

Mindennemü hangszerek, har-
monika és harmonium gyára és
legnagyobb választéku raktára.
Valódi olasz és belföldi húrok.
— A legujabb, feltűnést keltő
**mechanikai szalon-hang-
szerek**, mint Ariston, Hero-
phon, Orpheus, Simphonion,
Phönix főraktára.

200 képpel díszített nagy hangszer-
katalogus kívánatra ingyen és bér-
mentee küldetik. Harmonika s har-
moniumról külön árjegyzék kérendő

**Legujabb!!! Harmonika-
fuvola** 12 billentyüvel, kelle-
mes hangokkal, mely azonnal
megtanulható és játszható. —
Igen kedves mulató-eszköz bár
ki részére. Ára 2 frt. Hang-
szerek javítása jutányosan tel-
jesítettik. — Ocska hangszerek
ujakra becséréltetnek.